

HET BETOOG Franssen pleit voor stroomlijning Limburgse ziekenhuiszorg

Weg met eng eigenbelang

Het jaar 2009 stond volledig in het teken van de financiële crisis. Als Limburg niet oppast, doemen in 2010 de contouren op van een crisis die veel verder reikt dan onze beurs. Een crisis die op termijn lijf en leden treft.

Terug te voeren op de onwil van ziekenhuisbesturen om verder te kijken dan de eigen voorkeur. Op te grote ego's van bestuurders in de gezondheidszorg. En op historisch zeer dat maar blijft etteren. Het gevaar dat op de loer ligt? Miljoenenverspilling en versnippering van kennis en kunde. Met als trieste consequentie: de Limburgse ziekenhuispatiënt die gedupeerd wordt.

De beschamende taferelen spelen zich af in nagenoeg de hele provincie. De onthutsende gang van zaken bij Orbis in Sittard-Geleen hoeft geen nader betoog meer. De met klatergoud beklede nieuwbouw is zo duur uitgevallen dat honderden personeelsleden op straat komen te staan. De duurste zelfoverschatting van een ziekenhuisbestuur ooit. Grootheidswaan die niet meer van deze tijd is.

Op luttele kilometers afstand ligt het Atrium Medisch Centrum in Heerlen. De bestuurders willen nog steeds dolgraag uitbreiden. Het geld ontbreekt. Was het niet gewoon veel beter ge-

weest als de ziekenhuizen in Heerlen en Sittard-Geleen vijf jaar geleden al de krachten gebundeld hadden? Gewoon één ziekenhuis voor de Mijnstreek?

Met minder marmer en klatergoud, maar met meer kamers, meer handen aan bed en meer specialisten en dus meer prestaties?

In Maastricht is een machtsstrijd aan de gang tussen de Universiteit en het Academisch ziekenhuis. Daardoor komt er mogelijk geen universitair medisch centrum, waar patiënten kunnen rekenen op eerste klas- en vernieuwde zorg. Maar bestuurders als Ritzen van de universiteit en Peeters van het Academisch ziekenhuis kunnen niet meer door één deur, meldt de universiteitskrant. En er is gekissebis over de vraag wie de zeggenschap moet krijgen over het medisch centrum dat verder weg lijkt dan ooit. Want macht in de ziekenhuizen lijkt belangrijker dan een optimale zorg.

In Midden-Limburg zakt het ziekenhuis in Weert langzaam maar zeker weg in de rode cijfers. En het Roermondse ziekenhuis heeft de afgelopen maanden plannen gepresenteerd voor de zoveelste verbouwing en uitbreiding, waarmee vele tientallen miljoenen zijn gemoeid.

Vraag tien Midden-Limburgers naar

hun mening over die beide ziekenhuizen en tien keer volgt de reactie: 'Bouw één nieuw ziekenhuis op een centrale plek tussen Roermond en Weert'. Historische tegenstellingen en de vraag wie het uiteindelijk voor het zeggen krijgt, dwarsbomen ook de volstrekt logische fusie van de ziekenhuizen in Roermond en Weert, die het op termijn nooit zelfstandig bolwerken. De provincie wil in Horn een soort zorgboulevard realiseren. Een ideale plek om een centraal ziekenhuis voor heel Midden-Limburg te bouwen. Jammer, maar de besturen van de ziekenhuizen in Roermond en Weert praten niet meer over fusie. Ze houden liever krampachtig vast aan hun eigen, beperkte koninkrijkje. Ook al betekent dat op termijn onvermijdelijk dat de zorg verschaalt en de ziekenhuispatiënt het met minder moet doen.

De Partij Nieuw Limburg roept de ziekenhuisbestuurders in de provincie daarom op van 2010 het jaar te maken, waarin het enge eigenbelang het veld ruimt voor het patiëntenbelang. Anders gezegd: maak een begin met de stroomlijning van de ziekenhuiszorg in Limburg. Voordat het echt te laat is.

Piet Franssen is fractievoorzitter van de Partij Nieuw Limburg in Provinciale Staten van Limburg